

השבוע פולחן בשיגור גאולוג פולחן באינטרנט, ומופיע באגר ושיבה קדיש משלה, באגר "ישיבה" ובפייסבוק.

שבוע

לומדים תורה ובכף

שבת בצהריים
ניצבים-וילך | 378
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר ללמוד...

למי קראת נבאי? / חיים בתסון

הרבה לפני שסמי הכבאי כבש את המסכים בארצנו הקטנטונת, כיב שם בוב הבנאי. אישית אני לא אוהד נלהב של אף אחד מהם, אבל שניהם עלו לי בראש בהקשר מאוד אקטואלי. אפשר לכבות שרפות, ואפשר אפילו להיות דמות נערצת בשל כך - הגיבור שמופיע תמיד ברגע הנכון ויודע מה לעשות כדי להציל את אנשי פונטיפנדי. ואלפי אלפי תיקים יישאו את תמונתך, וכמות כזו של ילדים יתחפשו אליך בפורים. אבל הייתה שריפה. במקום להתמודד עם הלהבות, אפשר למנוע אותן. לבנות את המערכת כבר מהתחלה אחרת (או כשהיא נבנתה לא מאה - להצליח לתקן, כן כן כן). כך זה לא רק חכם יותר, אלא גם מועיל ואמיתי יותר. ובעיני, זו גבורה הרבה יותר גדולה. כי אותם אנשים שבונים מערכות נכון, גם אם אף אחד לא שומע עליהם ורק נהנה ממעשיהם (או אפילו לא נהנה, אלא לא סובל בזכותם) - הם הגיבורים באמת. וגם בחיים שלנו, אנו יכולים להילחם בלהבות, ולנסות להימלט ולהציל, ואנו יכולים לבנות מראש דרך מלך שעוקפת מימין. בראש השנה אנו נוגעים במקום בו נבנית השנה החדשה. בחלון ההזדמנויות הלא-ארוך ולא-קצר הזה, אנו משפיעים, בבחירותינו ובמעשינו, כיצד היא תיראה: לוהטת ומאירה או שורפת ומהירה.

תארו לעצמכם ש:מישהו מרגיז אתכם בר"ה, אבל מה זה מרגיז...

אז מה עושים? מהלכות ראש השנה: למרות שבראש השנה יש יראת דין ולכן לא אומרים בו הלל, יש לאכול, לשתות ולשמחה בו, כי "חדוות ה' היא מעוזם".

הבן איש חי הזהיר מהכעס ביום זה (וואם מתגברים על הכעס, זה סימן לשנה רגועה...).

אסור להתענות ביום טוב עד חצות היום, ולכן אם התפילה מסתיימת אחר חצות היום (בערך 12:30), ברוב המקומות יעשו קידוש לפני מוסף ויש המתירים בר"ה להאריך בתפילה עד חצות, גם אם בצום.

אסור להפסיק בשיחה שאינה מענייני התפילה והתקיעות מתחילת ברכות השופר ועד לסיום שמיעת מאה הקולות מהשופר.

מנהג נכון שלא לישון בראש השנה ביום, כי הירושלמי כותב שהישן בר"ה, מזלו ישן (והיושב בטל נחשב כישן). מי שעייף וקשה לו או שכואב לו הראש, יכול לישון. לדעת רבינו, אפשר לישון אחר חצות היום.

בליל יר"ט שני יברך לכתחילה שהחיינו על פרי או בגד חדש, אך גם אם אין, יברך על היום.

לשמור ולעשות

זיאלו אדבוקה בסון -
מזל טוב לזכר אנושאאים!
יהי רצון שפביג שפממג
יפיה אכן פינה משמחתיג בביג פאלאוו-זלואוילן.
שפכ ברכה, שמחה, אולר וזלשר זאל רק כספיג.

חייאתו לז"ז

פוחחים שנה

שלום אכואם. שמי יואב, אגם אא מכירים אלג. השבוע נסתיג באולסולס אוזי ילב בחור דגי נחמד. הגחילן אדבר, אבהחר - למריהו שמו - הגרפה ממשהו אביקל שאכאלב אכמ זליו. וזה מה שאני זלשה.

סאז של שנינו, ממרכב כובד אחד אמרכב כובד אחר רלמשל: אם זך זכשיו הגלסקנו יאגר הזבינולג אלס מזכשיו גלסק יאגר הזבינולג.

שינוי כזה הוא לא פשוט, במיוחד לזי שזכ קצב הזבידה לפי הגלכניג החדשה. היה דיון זך, וכל הזמן אני שלם אב של אחד מראשי הזולגים אצלנו, ניסה בכל דרך אפשריג לשריין לזכמו גחמ מסויים. כל הזכזה שלזגה, נבחנה אצלנו דרך המשקפיים האישיג שלו: מה יפיה זליו, מה הוא יקבל, מה הוא מפסיד אפאם זפה משלגם אל.

השלם מסויים אמרתי אל: "קגליב. אני מבין אג הפחד שלך זל המקום שלך במפאך השנה הקרובה, אבל זכא שניה אחר מזכמך. אי אפשר שכל אחד יחשוב רק זל זכמו. יש לנו חברה! דניס פה בגלכניג שלגלדרג משמחתיג אג החברה שלנו. היא אוליו דוגלה אבל הוא ננסה אגמקד בקידום של החברה. בסופו של דבר, טאבה החברה זכא טאבה כולנו".

זפה היה קשה אל. הוא השלגק וישב זם זכמו הזנייים סזולוגי אפגל הוא זרק רזיון שהזמיד אולג טיפה בזכ, אבל היה פריזכ דרך משמחתיג אכל הגלכניג במפאך השנה הקליון שלו זם זכר אל אישיג אבל נראה לי שלזיקר הפריזכ האישיג שלו היה בזכזל של זכזימה הזנייים. שלגהיה זם אכמ שנה טאבה, יואב.

משלה אחר, אני פשוט כרג מה שלמריהו ביקל ממני: הפסק אקחים. אין כזה דבר אל אטלוג ואין כזה דבר אטלוג באולג זלגל פזייים רלפחל בזכמו....

הזליוג שלזשינו פן המזכבה שלנו. דרך מה שקרה אפשר אבחון איפה יש לנו הזליוג בזאש, בגפיסה, בהגחולג אל זכיר אפחד אל אככחיש אג הזליוג פן אל מאיימול זל פזך שלנו - שרק זלזה אם ניזלז פן באולמז אנפיק מפן אג הגלזלג שאפשר אפסיק מפן. החברה בנויה זל זכיר זמן. זכא אולמתי: נכאן שכל יום יש זכובד, יום אחרי יום, אבל כזי אמדוד אג הפקדמול ולמזני אולג, מחלקים אג זכיר הזמן איחידול כמו שנים, רבזניים וכזי.

בגחילן כל שנה, כל הזכומים שלזכרתי משלגבים יחד כיז אפגקדם ארזכמה שלנו: מכנסים אג כל ראשי הזולגים, מזכזים גלניים, מפיקים אקחים, בוניס יזדים, מחלקים גשקידים ומגחילים שנה חדשה בזכל ימין.

זך ככאן סאז של הקדמה. מככאן אפאז - הסיפור. בגחילן שנה פנוכחיה פככנסנו כולנו אישיבה השנגיג פמוכזי פזיז אג הגלכניג שלו זשנה הקרובה והוא גכנו לזדרג משמחתיג אג המזכרולג אגחילן דיונים.

לפי אחר הגלכניג המחוקה שלי היגה אמורה זלזלג

שלום אכואם. שמי יואב, אגם אא מכירים אלג. השבוע נסתיג באולסולס אוזי ילב בחור דגי נחמד. הגחילן אדבר, אבהחר - למריהו שמו - הגרפה ממשהו אביקל שאכאלב אכמ זליו. וזה מה שאני זלשה.

אני זכובד בחברה מזכזימה בגחום גלשייג הזמן. כזי לחברה גהיה חברה מזכזימה, היא זכריכה כמה דברים: צולג מוכשר זלזכד בשיגור פזלוג, כשכל אחד אחרזאי גכסז זלז גחום שלו ומסונכך גכסז זם פאנזשים פמשיקים אל - מפזולג שלו, אל מזולגים אחרים.

אני מנהל מחוקה בחברה רלזוכר משל: "בגובה" יש מחוקה זלזלמל מחוקה זדים, מחוקה ביזים, מחוקה יקולג ומחוקה פכנגם אג פקטל. במחוקה אצלנו זלזכדים מאלג אנזשים, ויש לנו זלזרה זאשי צולגים במחוקה.

חזן מהפאנזשים, חברה - אבזכזם כל דבר שרזכז ארזיון - חייבה זכמן זלזך מסויים, חזן מזכזם הולח פככזל. למשל: רמי או זלזכר אנזשים זם יכולג כזכזל יאגר נמוכה אקנול מוזכרים במחירים זולים יאגר.

פככזן פככזי חייב זם יזדים מזלשיים, כזי השלפה, מדידים, גחומים הזמן ויש זלז כזה גכאים איזדים.

נקודת נוספה חשובה נאני אל יזלז אג הזכר זפה שאני כרגם אל הוא זלגלן שלמזמז הגפחולג אישיג ואימון אל

בצאוי לקראתך

קורא קבוע ל סולת לבוא

אתה מקדימה

כשהתלמיד של הרב גילה שהוא משהו אחר.

בפרשה משה אמר ליהושע לעיני העם: "חזק ואמץ! כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם. וה' הוא ההולך לפניך, הוא יהיה עמך, לא ירפך ולא יעזבך, לא תירא ולא תחת". מאוחר יותר, ה' מדבר עם יהושע: "חזק ואמץ! כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם, ואנכי אהיה עמך".

מה ההבדל בין הלשונות, ומה סיבת ההבדל?

"תבוא את העם" זה "תבוא עם העם", עם כולו, מא' ועד ת'. משה רבנו אמר ליהושע: אתה תבוא כמנהיג עם העם ביחד. ה' לפניכם.

כשה' מדבר עם יהושע, הוא אומר: "אתה תביא את בני ישראל". אתה לא איתם. אתה לפניהם. אתה לא משה, אתה מנהיג אחר.

יש שני סוג מנהיגויות. כמו שבגוף שלנו יש שני איברים מרכזיים - לב וראש - כך גם בכל מערכת יש הנהגה של לב ויש הנהגה של ראש.

הלב נותן לגוף את עצם הקיום. הוא במרכז, ומזרים לכל האיברים סביב חמצן בדם. המח מעניק לגוף את ההכוונה כיצד לפעול. הוא משדר מלמעלה אותות חשמליים שמפעילים את הגוף כפי שצריך, כדאי ועילי, לפי היעדים.

בכל מערכת יש משהו שדואג לעצם הקיום ויש משהו שמנהל ומניע את המערכת לממש את ייעודה. במשפחה, ככלל, האמא היא "לב" המשפחה (ולא רק בגלל שהיא המולידה והמיניקה) והאב הוא "ראש" המשפחה.

משה רבנו היה מנהיג של לב. הוא אמנם הוריד לנו את התורה, אבל מכיון שעוד לא נכנסנו לארץ - מקום היישום המעשי העיקרי של התורה - היא היתה בעיקר קשר של חיים עם ריבונו של עולם, יותר מהוראות מעשיות (וגם אחרי הכניסה לארץ, זהו עיקרה. מהות המצוות היא יצירת קשר וחיבור לרביש"ע).

כמו כן, בדור המדבר, הנוכחות האלוהית היתה בפרונט. ה' הוציא אותנו ממצרים, הביא לנו מן, הגן עלינו מכל הסביבה. החלק שלנו היה מצומצם. כמו ילד שהורים עושים בשבילו הרבה. כשה המצב, כשה' בראש, המנהיג האנושי נמצא יחד עם כולם, הוא בלב העם.

בארץ ישראל נדרשת פעולה אקטיבית אנושית. ה' מצמצם קצת נוכחות כדי לתת לנו לקום ולפעול. הוא תמיד פה, אבל מאחורי הקלעים.

כאן אין "ה' יילחם ואתם תחרישון". כאן אנו נלחמים כשהמצביא בראשנו, וה' נלחם **דרכנו**.

משה דיבר ליהושע מהמקום שהוא הכיר: תבוא עם העם, בתוכם! מאוחר יותר, כשמשה דיבר עם העם, ה' פנה ליהושע ואמר לו: אתה משהו אחר. אתה מנהיג של ראש. **אתה** תביא את העם! לצד זכירת ה', תעמוד בראש הצבא, תפעל עם כל הכח שניתן לך ותוביל את העם לשחרורה של הארץ.

תגיד, באיזה דור אנחנו חיים? דור ה-2?

זו האות האחרונה, נכון? בשפה קצת אחרת הייתי אומר "הדור האחרון", או אם תרצה: "דור של עקבתא דמשיחא" - העקב, הרגל, הסוף. אנחנו הישורת האחרונה של תהליך שהתחיל באדם הראשון - ראש האנושות, ויסיים ב"עקביים", הפיניש הסופי של התהליך הכלל-עולמי שעשתה פה האנושות לדורותיה.

אם אנחנו הסוף, זה לא נראה הולך להיות "הפי אנד"...

אתה צודק. "נראה" - זה לא. מה שהעיניים קולטות זה אפילו סוג של נסיגה ממה שהיה בדורות עברו. אבל העולם לא מתרחש רק במעטפת החיצונית שלו. הלב הפנימי הרבה יותר משמעותית. **והיא...!**

מבחינה חיצונית יש הידרדרות, אבל מבפנים - יש עליה מתמדת, שבהפוך על הפוך, היא זו שגורמת לכל הבלאגן בחוץ! יש צמא אדיר ותשוקה למשהו הרבה יותר עליון, חי ומענג ממה שקלטנו פה לאורך השנים. מזהים בפנים שמהו חדש צומח פה וכמהים אליו. כרגע, המדרגה החדשה הזו עוד לא לגמרי מופיעה פה, והצמא האדיר מתנפל על בורות מים מלוחים במקום...

הבורות נשארים מלוחים, והלב נקרע לראות אחים שבוים בזבל המתקתק והמסריח הזה (ולא שאני לגמרי בחוץ, לצערי...). אבל צריך לדעת מאיפה זה מגיע ולהיכן הכל מתקדם. בוודאות מוחלטת, כשהאור יתגלה (גם על ידינו!), כולם ירוצו אליו. וכבר היום רואים את הצמא האדיר ליהדות ואת הבקשה לקשר עם ה'. כשיודעים מה הסיבה והתכלית - יכולים לפעול להתקרב ליעד.

זה לא היה יכול לבוא בצורה אחרת, יותר תורנית?

יש גאולה "בעתה" (בדרך הטבע, לפי הזמן) ויש גאולת "אחריה" (מעל הטבע, בזירוז התהליך) - תלוי במעשינו. הגר"א אמר (והמצייאות מוכיחה) שאנו הולכים בדרך ה"בעתה", שהיא המסובכת והקשה מבין השתיים. בדרך הזו, ההתקדמות מגיעה דרך הצרות והקשיים, מתוך הצרה באה הישועה.

זה מה שאמרנו בשבוע שעבר, שה' "ממית" - השלב הקודם נגמר, "מחיה" - צומח שלב חדש, ודרך כל זה ה' "מצמיח ישועה".

איך הצרה מצמיחה ישועה?

הצרה היא מיצוי השלב הקודם, שמתוכו צומח השלב המפותח יותר. כך היה בחריפות בשואה ש"טרקה בכח" את דלת הגלות ופתחה את שערי ארץ ישראל, וכך גם להבדיל בהקשר שלנו: מתוך ערעור הדתיות המקובלת מדורי דורות - וזה סוג של מוות נורא, לא פחות מזה - צומח פה אופי שלם של קשר לה', מתוקן, עמוק, מלא ומחיה הרבה יותר. והיום רואים יותר ויותר את ה"מחיה", ואת ה"מצמיח ישועה".

שעת סיפור

הרב שמחה זיסל ברוידא זצ"ל, ראש ישיבת חברון, היה מקפיד להיפרד מרעייתו הרבנית בברכת "שלום וכל טוב", בכל פעם שהיה יוצא מביתו.

פעם, בשנותיו האחרונות, כאשר ההליכה כבר היתה קשה עליו. יצאו הרב ותלמידו שליווהו מבית הרב, וכבר היו במרחק ניכר מביתו. לפתע ביקש הרב לחזור הביתה כי שכח דבר מה... שאל אותו התלמיד: "אולי אני יכול לחזור לבית ולקחת את הדבר שנשכח במקום ראש הישיבה, ותבל שהרב יטריח את עצמו". אולם ראש הישיבה התעקש וחזר כל הדרך לביתו. כאשר פתח את הדלת, התנצל בפני הרבנית וביקש את סליחתה על ששכח לומר לה "שלום"...

(ע"פ "סיפורי צדיקים", שמחה רז)

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ רפאל בן פיניה ז"ל
לזכות כל עם ישראל

כשמוכתר מלך טוב, אחראי, אוהב ואכפתי,
כל הממלכה שמחה.
בראש השנה מכתירים את ה' למלך העולם.
חג שמח!

מוצאי שב"צ

המשב"צת:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.
עיצוב גרפי:
עיטור-סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
תודה לצביאלי סקולניק.
falmarooo@gmail.com